

Nr 364

Av herr **Martinsson**, *angående utlandssvenskarnas rösträtt.*

Regler om rösträtt för utlandssvenskar infördes i lagen om val till riksdagen 1967 och tillämpades första gången vid 1968 års val. Dessa regler innebär att vid sidan av den vanliga röstlängden skall upprättas särskild röstlängd för utlandssvenskar. I denna kan utomlands bosatta svenska medborgare bli upptagna om de varit kyrkobokförda i Sverige någon gång under de fem kalenderåren närmast före det år då röstlängderna upprättas. I sitt utlåtande 1967: 55 har utskottet uppenbarligen fäst avseende vid den synpunkten, att lång tids bortovaro från hemlandet gör bindningen till detta svagare och att lång tids bortovaro därför bör vara ett skäl mot en alltför stor utvidgning av rösträtten. För min egen del accepterar jag denna princip och anser att det skulle vara olyckligt, om man genomförde den regeln att en person skulle ha rösträtt i vårt land bara för att han eller hon är svensk medborgare eller eventuellt dessutom vid någon tidpunkt varit kyrkobokförd här i landet.

Däremot finner jag den nu gällande regeln alltför restriktiv, och det bör nu vara tid att vidga utlandssvenskarnas rätt att rösta i hemlandet.

Den nu gällande regeln drabbar mycket hårt svenskar som är anställda i internationella organisationer såsom FN, OECD och Europarådet. Om de skall göra en bestående insats måste deras anställning i dylika organisationer vara avsevärt längre än under fem år. Frågan har även stor betydelse för massmediernas representanter, vilka även om de då och då byter vistelseort många gånger blir borta från hemlandet under längre tid än fem år. De som företräder svensk industri och arbetar för försäljning av dess produkter på världsmarknaden behöver ofta åtskilliga år för att komma in i arbetet samt för att bli inarbetade bland kunderna. Samtliga dessa grupper har ofta god förbindelse med hemlandet och är väl informerade om svenska förhållanden.

Gentemot en utvidgning av utlandssvenskarnas rösträtt kan knappast anföras att man behöver ytterligare prövotid. Den nu gällande lagstiftningen har tillämpats vid ett tillfälle, och det har visat sig att den tekniskt fungerat väl. Någon ytterligare prövotid skall inte behövas om man använder samma konstruktion och endast utvidgar tidsfristen.

På grund av det ovan anförda hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om att förslag framlägges till sådan ändring av 53

§ b lagen den 26 november 1920 om val till riksdagen att i särskild röstlängd efter ansökan kan intagas den som ej är i riket mantalsskriven men varit kyrkobokförd här någon gång under de tio kalenderår som närmast föregått det år då röstlängden upprättas.

Stockholm den 22 januari 1970

Bo Martinsson (s)
